

УЧНІ ПРО ПЕДАГОГА

Литвиненко А. І.

СЛОВО ПРО НАСТАВНИКА

Доктор мистецтвознавства, професор, народний артист України, ректор Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського Володимир Іванович Рожок – керівник когорти аспірантів і докторантів, знаний у наукових і мистецьких колах в Україні та поза її межами. Наша перша зустріч із наставником відбулась у травні 1999 року. Тоді мені, асистенту кафедри музики Полтавського державного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, пощастило стати аспіранткою найпрестижнішого в Україні мистецького закладу – Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Минуло понад півтора десятиліття, проте пам'ятаю враження від спілкування з Володимиром Івановичем – відчуття привабливості, теплоти, сердечності. Як і тоді, сьогодні він – особистість цілісна, винятково працездатна, цілеспрямована, віддана обраній справі.

Протягом усього життя Володимир Іванович вибудовував блискучу кар'єру, уміло поєднуючи творчу і наукову діяльність із роботою на високих керівних посадах у державі й поза її межами. З 2004 року він очолює НМАУ ім. П. І. Чайковського. Захоплює його вміння постійно бути в строю, йти в ногу з часом, щоденно витримувати напруження нелегкої ректорської праці. Зосереджений, зовні бездоганний, він щоранку впевнено й стрімко крокує до свого кабінету, щоб розпочати трудовий день.

Спілкуючись із Володимиром Івановичем, дивуєшся його здатності розуміти співрозмовника з півслова. Блискавично схоплюючи сутність проблем, з якими до нього повсякчас звертається багато людей, він так само блискавично пропонує шляхи їх вирішення. І тоді розумієш, що це не лише набутий досвід, – це справжній талант, і навіть більше – покликання бути керманічем.

Очевидно, що очолювати мистецький заклад, у якому працюють неординарні творчі особистості, шановані, часто зі світовим ім'ям музиканти, вчені, педагоги, у якому навчаються студенти, які з перших днів успадковують незалежність суджень, свободу самовираження й демократизм у стосунках з викладачами, – справа вкрай складна. Забезпечити його функціонування на належному рівні здатна лише особистість високої самоорганізації, волі і мужності – менеджер найвищого ґатунку! Імовірно, усвідомлюючи всі ці якості, Володимир Іванович дещо іронізує щодо свого прізвища: «Рожок – це класичне...».

Пригадую, що за роки мого навчання в аспірантурі й докторантурі, незважаючи на вкрай напружений графік роботи, професор В. Рожок ніколи не відмовляв мені у спілкуванні. Під час наших зустрічей він щиро ділився своєю життєвою мудрістю, розповідав про своє наукове становлення, давав поради щодо написання дисертації і наукових статей. Володимир Іванович завжди уважно вислуховував мої пропозиції, ідеї, висловлював слушні зауваження, підбадьорював. Психологічна підтримка наставника, його тепла, батьківська турбота й переконаність у досягненні бажаних результатів, у буквальному сенсі, рятували мене в напружений період попереднього захисту дисертації. Його рішучий, спокійний і водночас проникливий голос, надихав і давав змогу більш упевнено почуватися у своїх силах. Пам'ятаю, що понад усе я боялася розчарувати свого наукового керівника, адже була його першою дисертанткою. Як досвідчений і бездоган-

ний стратег, Володимир Іванович до дрібниць продумав презентацію нашої спільної наукової праці («Музична культура Полтавщини ХІХ – початку ХХ століття в аспектах регіонального джерелознавства»¹) і в березні 2006 року на засіданні спеціалізованої вченої ради Академії відбувся успішний захист.

Нині під керівництвом Володимира Івановича Рожка захищено багато кандидатських і докторських дисертацій, географія написання яких охоплює майже всі регіони України – Полтавщину, Чернігівщину, Вінниччину, Черкащину... Цими та багатьма іншими дослідженнями сформовано надійні підвалини наукової школи професора В. Рожка, комплексно окреслено проблему музичної регіоналістики в сучасному українському музикознавстві.

Згадуючи епізоди наших зустрічей, ловлю себе на думці, що в якій би іпостасі не поставав мій керівник – ректора, ведучого на сцені Великого залу Академії чи на інших майданчиках – завжди захоплювалася його артистизмом, влучністю слова, винятковим умінням транслювати думки і мистецький посил у простір глядацької аудиторії.

Повсякчас і для кожного Володимир Іванович уміє знайти потрібне слово, дати слушну пораду, виявляючи високу ерудицію й обізнаність у найрізноманітніших питаннях. Легка самоіронія, як ознака толерантності й поваги до співрозмовника водночас, свідчить про його чуйність і проникливість. Професіоналізм, компетентність, досвідченість і людяність – риси наставника, які стали найціннішим дороговказом на шляху не лише мого наукового й життєвого становлення.

Вітаючи Володимира Івановича з ювілеєм, приєднуюсь до численних віншувань. Бажаю, щоб довгою й щасливою була життєва дорога, щоб завжди поруч були рідні і друзі, щоб надихали успіхи учнів, літа ж бо для Вас – лише додаткове джерело сили та мудрості!

---

¹ Литвиненко А. І. Музична культура Полтавщини ХІХ – початку ХХ століття в аспектах регіонального джерелознавства : дис. ... канд. мистецтвознавства : спец. 17.00.01 Теорія та історія культури / Литвиненко Алла Іванівна ; Нац. муз. академія України ім. П. І. Чайковського. – К., 2006. – 226 с. За матеріалами дисертації опубліковано працю: Литвиненко А. І. Полтавщина: музична культура (ХІХ – початок ХХ століття) : навч. посіб. / Алла Литвиненко. – К. : Автограф, 2011. – 184 с.